

Partivenner.

Det er en stor glæde for mig at kunne hilse Socialdemokratiets 125. partikongres her i Aalborg.

Når vi ser ud over denne kongres-sal - når vi har læst visionerne i partiprogrammet - når vi har hørt Poul trække den politiske kurs op - da tænker vi:

- 125 år er en imponerende alder for et så ungt parti!

- 125 år er en imponerende alder for et parti, som ser så lyst på fremtiden - som har så mange visioner - og som har lyst og miljø til politisk ansvar.

I denne uge er Aalborg Nordens vigtigste politiske værksted. Her formes fremtiden.

De beslutninger, I træffer, vil få afgørende betydning for Danmark.

Og vi som står jer aller nærmest i den socialdemokratiske familie -vi kan glæde os med jer - for her formes ikke bare politikken for partiet: Her formes politikken for en regering ledet af Socialdemokratiet i mange, mange år fremover!

Partifæller fra hele Norden - og fra Europa - ser mod Aalborg. For helhedsbegrebet er det brede perspektiv: Danmark i Norden og i Europa,

Det har været perspektivet i mange år. Det ligger i vor socialdemokratiske arv som en international bevægelse. Men i dag er det mere end vision og værdiforankring - i dag er det håndfast politik.

Danmark er et foregangsland.

Det gælder på mange områder. I og udenfor Europa ser man mod Norden som den del af verden, hvor ideen om velfærdssamfundet blev til praktisk politik. Vi viste verden, at ingen får det dårligere ved, at det store flertal får det bedre - at arbejde, helse og kundskab når ud til alle.

Det har givet menneskene et rigere liv. Det har givet samfundet høj kompetence. Og udjævningspolitikken er ikke sket på bekostning af økonomisk vækst - tværtimod - den har bidraget - ja måske været selve forudsætningen for den udvikling og velfærd, vi har haft i Norden.

Norden blev en rød klud for øjnene af det politiske højre i Europa. Det var jo fordi politikken virkede. Vi havde mere lighed, mere retfærdighed og større velstand end de fleste. Sådan er det også i dag.

Poul sagde det sådan: Det er nye vilkår for Socialdemokratiet - det er nye vilkår for Danmark,

Ja, vi står ved et skillerum i tid. Det er virkeligheden som forandres hurtigere end

nogen sinde i historien. Men socialdemokraterne - virkelighedspartieme - tager denne udfordring op. Vi klamrer os ikke til fortiden, vi lever ikke i den, men vi lærer af den. Nu ser verden mod Norden og Danmark igen - for nu skal vi vise at vi kan bringe velfærdssamfundet ind i en ny tid, hvor vi vil få brug for nye løsninger - men hvor vi tager vare på værdierne - de grundlæggende ideer om solidaritet og ligeværd.

Disse værdier har brug for talsmænd og talskvinder. Og ansvaret for at bringe dem ind i en ny tid hviler på ny på os - den store socialdemokratiske bevægelse.

Som Franz Vranitzsky og Morten Bødskov kommer jeg fra New York og Socialistisk Internationales kongres. I tre dage sad partier fra en voksende socialdemokratisk bevægelse samlet i FN-bygningen. Økonomi og miljø, velfærd, fred og menneskerettigheder - det var dagsordenen.

Hvordan kan vi tage demokratiet i brug, så vi sikrer en tryk fremtid for de mange - ikke bare for de privilegerede få? Det var hovedspørgsmålet i New York. Og det er hovedspørgsmålet i alle vore lande - og derfor går der en rød tråd fra kongressen i New York til kongressen i Aalborg.

Det handler om at tage demokratiet i brug og give hvert enkelt menneske mulighed for at udvikle det bedste i sig selv - for sig selv og for fællesskabet. Ikke et eneste land i verden er det lykkedes at skabe vækst og menneskelig udvikling uden at investere i mennesker først.

Det ved vi - vi som bor i kundskabslandene Danmark og Norge. Vi ved, at det næste århundrede bliver kundskabens århundrede. Kundskab er en demokratisk ressource. Kundskab er en ressource, der kan fornyes - det er en uendelig ressource - for der er nok til alle - hvis vi fordeler retfærdigt.

Det er udfordringen - at fordele retfærdigt. At trække alle med i kundskabsudviklingen, De unge som skal have en skolegang tilpasset vor tid. Studenterne som skal hente og videreudvikle kundskab i højskoler og universiteter. Og så går perspektivet videre til livslang læring - til det behov, vi alle har for at opdatere kundskaber og erhverve ny lærdom gennem hele livet.

Uddannelse, sundhed og velfærd. Vi ved, hvad det betyder for udviklingen af vore egne samfund. Og vi ved hvad det betyder for mennesker og samfund, som står på en helt anden startstreg end vi.

Vi socialdemokrater forstår at miljøkampen handler om menneskers liv og sundhed. Det handler om muligheder for kommende generationer. Det er mennesket, som står

i centrum.

Mennesker over hele verden. En milliard ludfattige mennesker som ikke ved hvorfra det næste måltid kommer. Det er de nye milliarder børn og unge, som lever på grænsen til livet. De fødes ind i verden med håb i deres øjne. Vi må vise os værdige til de forventninger, som børnene stiller.

Vort ansvar gælder også for generationer som endnu ikke er født. Deres livskvalitet og menneskeværd vil afhænge af, at det lykkes os at tilpasse det, vi forbruger, med det, jorden kan bære.

Og da ved vi, at der kræves tunge løft. Hvis syv milliarder mennesker skulle forbruge så meget energi og ressourcen som vi gør i Vesten - da ville vi behøve ti jordkloder - ikke een.

Millioner af mennesker i nød kommer aldrig til orde i dagens globale mediesamfund. CNN er ikke der for at interviewe dem. De har ikke adgang til Internet.

Men disse menneskers fremtid er også vor fremtid - og det må vi have med os, når vi sætter kursen for vore egne samfund, for Norden og for Europa. Vi må være talerør for de livsvigtige miljø og udviklingsspørgsmål.

Poul og jeg har begge sans for denne historie: En mand blev spurgt om, hvad han frygtede mest for samfundsudviklingen - ligegyldighed eller mangel på kundskab. Svaret var ikke akkurat opklarende. For hvad svarede han? - Jeg ved ikke, og jeg giver pokker!

Vi kan ikke vide alt. Men vi skal søge efter svarene, og vi skal trække folk med, vi skal tage demokratiet i brug, så hver kvinde og hver mand er med på at forme rammerne om sine liv - i hver kommune og i hvert amt. Ligegyldighed er demokratiets værste fjende.

Vor opgave som politisk bevægelse er at forme fremtiden. Der vil aldrig blive sat to streger under svaret på den socialdemokratiske udfordring. Kampen føres videre med nye midler. For kamp er det hele tiden. Fordi vi har noget på hjerte, fordi der er noget, vi vil. Det er det som inspirerer og engagerer!

Kære kongres,

Det er dejligt at være norsk i Danmark!

Det føler tusindvis af nordmænd, som besøger Danmark hvert år. Det føler vi i Arbejderparitet når vi besøger vore danske partifæller,

Piet Hein har set det fra den anden side, og han siger det sådan: "Danmark var ikke

Danmark hvis Norge ikke var til".

Der er et helt specielt fællesskab mellem Norge og Danmark. Mellem vore lande findes akkurat den nødvendige nærhed, som skal til for at trives, og forskellene som skal til for at skabe noget nyt.

Danmark er et foregangsland.

Derfor stiller også vi store forventninger til dette Danmarks største politiske værksted.

Jeg ved, at I tager vare på det ansvar, tiden har givet jer.